

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia I. Ioan. I. Vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce
Agnus Dei &c. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

1. Ioan. 3.

sua S. Ioannes scribit: Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filij Dei nominemur & simus. Quis non stupore dignam censebit eam Dei Bonitatem, qua nos miseros & maledictos, non amicorum solum, verum etiam filiorum & heredum loco habere dignatus est? Laudantur merito, qui ere suo captivos vel ex carceribus, vel à trivemibus redimunt, & in libertatem afferunt: cum iudem ferè in eo beneficentia gradu quiescant, nos bonorum suorum heredes faciant quos redemerunt.

1. Pet. 1.

Deus Pater non auro et argento, aliisue corruptibilibus bonis, sed Sanguine filij sui, & filij unigeniti nos redemit, è captivitate non hominum sed demoniorum. Nihil hic quiescit ineffabilis eius Beneficentia: sed prætereare demptos filij sui cõsortes & cohæredes esse voluit. Nam si filij Dei sumus, utique & heredes: heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

Rõm. 8.

Adhac si filios nos suos fecit Deus, seq̃ Patrem profitetur, quem iuxta præceptum filij Dei D. N. Iesu Christi innuocare, & Patrem appellare debemus; de quo etiam Christus dicit, Ipse Pater amat vos: utique nostri memor esse & curam nostri gerere vult: neque ullo nos pacto deserere aut despicere.

Matt. 6.
Ioan. 16.

Itaque hanc uberrimam ac suavissimam ex Baptismo Christi Consolationem intimo pectore infixam atque insculptam circumferre, & assidue cogitare debemus: testatur namque Deum vero nos & inenarrabili amore complecti. Quem quidem amorem summo pignore confirmavit: dum filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Ioan. 3.

SENTENTIÆ S. SCRIPTURÆ DE S. BAPTISMO D. N. Iesu Christi, Sententia 1. Ioan. 1. Vidit

Vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccata mundi.

PARACLESIS.

Ioannes Baptista præcursor Domini Salvatoris, quem diu venturum populis prædicauerat, ipsum venientem ad se mox digito demonstravit dicens: Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccata mundi. Ecce innocens, & ab omni peccato immunis: utpote qui os quidem de ossibus Adam, & caro de carne eius: sed nullam de carne peccatrice traxit maculam culpa. Ecce qui tollit peccata mundi qui peccatores & impios iustificandi habet potestatem. Quomodo autem peccata mundi tollat, & quo ordine iustificet impios, Apostolus Petrus ostendit, qui ait: Non corruptilibus argento vel auro redempti estis: sed pretioso sanguine quasi agni incõaminati & immaculati Iesu Christi. Et in Apocalypsi Ioannes Apostolus scribit: Qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Nõ solum autem lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, quando sanguinem suum dedit in cruce pro nobis: vel quando vnusquisque nostrum mysterio sacrosanctæ Passionis illius Baptismo aqua ablutus est: verum etiam quoti die tollit peccata mundi, quotidie lauat nos à peccatis nostris in sanguine suo, cum eiusdem beatæ Passionis ad altare memoria replicatur. Fons est, ait S. Bernardus, qui nunquam poterit exhaustiri. Quocirca non dixit Ioannes Bapt. Ecce Agnus Dei, qui tollit, aut tulit: sed qui tollit peccata mundi. ut quotidie ea tollere intelligatur. Non semper crucifigitur: Vnum namque pro peccatis nostris tulit sacrificium, sed semper per istud nos purgat. Ob quam causam ex latere tui in mortui lancea confosso, exiit Sanguis & Aqua. Quæ res contra naturam est ordinem: sed hoc miraculo disce-

CAPVT

XIII.

Beda.

1. Pet. 1.

Apoc. 1.

Bernat. Ser.

1. de Nat.

dom. Chryf.

Hom. 17. in

Ioannem.

208 CONSOL. EX S. BAPTISMO. D. N. I. CHRISTI.
discemus, sanguinem Christi etiam post mortem viuere
manere: & lauare homines a peccatis.

Perpetuam esse S. Baptismi virtutem.

CAPVT

XV.

Ex Instituti-
one Chri-
stia, Mogür.

Jerem. 31.

Non præteritorum solummodo peccatorum remis-
sionem præstat Baptismus: verum etiam in-
rum, quæ postea perpetrantur, condonatione vim suam
exercet. Nam & leuiore offensa, sine quibus humana
vita non agitur, veniales sunt: & grauiora delicta sunt
remissibilia, ex vi fœderis Baptismi, quod inuicem Deus
& homo contraxerunt: Domino per Prophetam præ-
mittente, PROPITIABOR INIQUITATI EORVM. Non
enim ad delenda subsequenda peccata prodesse vult
Pœnitentia aut Pietatis opera, nisi Baptismus nos in
Christo renouasset. Cuius renouationis virtus non est
tantum momento valet, dum confertur: sed per omnem
vitam hominis se extendens, etiam ea mala quæ post-
erius per ignorantiam aut infirmitatem committuntur,
sanat & condonat. Non quod Baptismus toties sit repe-
tendus, quoties peccatur: sed quia semel hoc in Bap-
tismo datum est, ut venia peccatorum per Pœnitentiam
fidelibus impetretur. Itaque in omni remissione peccato-
rum virtus Baptismi operatur: & is qui in Baptismo
propitius est omnibus iniquitatibus nostris, idem per
reliquam vitam sanat omnes infirmitates nostras.

SENTENTIA II. Ephes. 5.

Christus dilexit Ecclesiam: & seipsum tradidit pro
ea, ut illam sanctificaret, mundans eam lauacro
aquæ in verbo vitæ: ut exhiberet ipse sibi glorio-
sam Ecclesiam, non habentem maculam aut ru-
gam, aut aliquid huiusmodi.

CAPVT

XVI.

P A R A .